

Kära alla mina systrar!

Hur många systrar har jag! CG uppvaktade på min stora dag med ett brev. Det tycker jag var rart av honom. Det är bra mycket roligare än telegram, mera personligt. Den snälle farbrorn säger i ett PS: "Systerförlusten! Vi deltaga i saknaden och glädjas över ännu en väns himmelsfärd." Det skulle väl närmast tolkas som att Hella flyttat hem till Gud. Men den käre CG:s åderförkalkning kan väl också var en tänkbar förklaring till de där ordens tillkomst.

Nu skriver jag till alla mina systrar som finns i Göteborg. Att jag inte skrivit förut beror som ni säkert förstår och gissat er till, att tiden inte räckt till. Lisa och jag har legat i för fullt och förhört varandra och diskuterat de olika ämnena de få timmar vi inte suttit på skolbänken. Det har varit en jobbig kurs och man har faktiskt inte haft en minut över. Det låter som överdrift men är det inte om man tänker på vad tid som givits för kursen och programmet för den. Fyra dagar för Belgiens historia och sedan förhör i den som om vi vore specialister på just belgisk historia. Sjutton andra ämnen pockade på ungefär samma uppmärksamhet och i elva av dem var det examen. Nog kan man väl säga att det inte blivit en minut över för andra intressen.

Tack skall ni ha alla fyra för era hjärtliga brev. Dom glädde mej mycket. Jag har idag samlat ihop breven och fått in dem i pärm. Stod det något i GP? Jag undrar det därför att jag fick ett lyxtelegram från Johnson på Kulan och han läser väl inte vår press. Här är telegrammens avsändare: Westins, Johnson, Lindblads, Ernst och Mirjam, Löhvéns, Börjessons, Margit-Ivar-Nanny, Kongokamraterna, Svartholms-Toreskogs, Maja Gerdin, Stjernas och Solberg. Det sistnämnda var väl hjärtenuget. Så lätt han slapp undan. Inte behövde han träffa mej under Sverige-vistelsen och inte behövde han besvara det brev jag sände honom under början av vår Belgien-tid. Ett telegram som väl kamrern fått order att ringa in! Jag saknade telegram från telegrafkommisarien i Uddevalla som jag råkade uppvakta när han passerade gränsen. Att min församling inte lät höra av sej med ett ord är kanske mindre underligt. Ida Gustafson trodde jag nog skulle ge ett livstecken.

Nu skall jag tala om vad jag fick i brev. Svinnbergs begåvade mej med Emanuels franska bok och han med ett hjärtligt brev. Svärd skrev några rader å hemmavarande kamraters väg nar och lovade en bok som jag fick välja ur en lista på förslag. Jag tror jag stannar för All världens äventyr. Den låter väl spännande. Strutz utlovar 35 kronor till bok. Jag har just föreslagit honom att skicka dej Ester den slanten så kan jag låta Svenskheten skicka ut något intressant med tiden. Får ni syn på något trevligt och intressant så tala om det. Vidare hade jag brev från Erhard Karlsson, Olle Hammar, Kerstin Rudén, Eskilssons i Karlstad, ja, så var det slut. Att ni själva skrivit till mej behöver jag väl inte tala om. Apropos det så skall ni ha tack för de 25 kronorna som finns hos Ester för eventuellt bokköp. Dom kommer nog till användning snart. Greta Persson-Kist hade skrivit till Lisa och ordrat en bok att köpas här för 200 frs. Av Lisa fick jag den där resväskan hon och Ester säg ut för Gusses familjs räkning. För dem köpte hon i stället en stor bok om Kongo

med de grannast färgbilder, ett verk som kostar 500 francs, just motsvarande de 40 kronor dom lämnat för köp av gåva. De hade sänt sina namn på ett kort att klistras in i gåvan som skulle bli deras.

Tidigt på morgonen uppvaktades jag med blommor, gladolus i manshöjd, av SMF-arna, en vacker tavla av baptistflickorna här, en karrikatyrteckning som en belgisk elev tecknat mej ovetande under en laktion på uppdrag av en av svenskarna. Den önskar jag ni skulle få se. Någon har tagit foto av den. Lyckas det skall jag skicka er en kopia.

Tänk att jag kunnat ramla mellan spjälorna på en hövagn! Det måtte ha varit länge sen. Jag hoppas att det Ebba skriver om mej skall kunna vara sant så länge jag lever, att jag vill vara något för mina systrar. Det är inte så mycket i verkligheten men viljan finns där. Band binder oss alla samman som endast döden kan slita, om den nu kan det. Jag skulle vilja skriva till er var och en personligen men det blir inte nu.

Ruth, du skall få de nya listorna snart. Jag skall ta itu med dem nu genast. Strutzen behöver också sådana listor för licensbegäran. Således återkommer jag snart med några rader och några listor.

Det känns så underligt att man kan sitta och skriva eller ta sig för vad man vill. Det är första kvällen på länge. Nu skall vi ta ut lite av vår vistelse i Belgien för vår egen del. Troligen gör vi en blixervisit till Paris i början på september. Det är den 20 september vår båt lämnar Antwerpen. Innan dess hinner vi träffas per post många gånger.

Eran eneste

Måste tillägga att Elsa Bark uppvaktade med en bukett rosor från Göteborgs stad.

Fanns våra konterfej i Sv. Mbl.?